

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve vazebním zasedání konaném dne 27. 7. 2020 v trestní věci **obžalovaného J. Š.**, nar. XXXX v XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXX,

o dalším trvání vazby

takto:

- I. Podle § 72 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu se obžalovaný J. Š., narozený XXXX, **ponechává i nadále ve vazbě** z důvodů uvedených v ustanovení § 67 písmeno a) trestního řádu.
- II. Podle § 73 odst. 1 písm. a) trestního řádu se **nepřijímá** nabídka záruky za vazbu obžalovaného J. Š. nabídnutá dne XXXX bývalou manželkou obžalovaného J. Š., bytem XXXX, XXXX.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný J. Š. je stíhán společně s dalšími 12 pachateli pro spáchání mimořádně rozsáhlé a závažné trestné činnosti majetkového charakteru. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Brně, podal u Krajského soudu v Brně obžalobu dne 6. 3. 2020. V této obžalobě je jednání obžalovaného J. Š. kvalifikováno jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, odst. 2 trestního zákoníku, zvláště závažný zločin zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 4 trestního zákoníku, zvláště závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první, odst. 4 písm. a), b) trestního zákoníku a zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že obžalovaný J. Š. měl tyto trestné činy spáchat nejen ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ale také ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku je aktuálně ohrožen mimořádně vysokým nepodmíněným trestem odnětí svobody. Podle nejprísnejší právní kvalifikace užití v obžalobě, tj. podle § 331 odst. 4 trestního zákoníku lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání 5-12 let. V souladu s ustanovením § 107 odst. 1 trestního zákoníku však přichází v úvahu aplikace ustanovení § 108 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené v trestním zákoně se u pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny zvyšuje o 1/3. Pachateli takových trestných činů pak soud uloží trest odnětí svobody v horní polovině takto stanovené trestní sazby trestu odnětí svobody, pokud nejsou současně splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody (§ 58 trestního zákoníku). V souladu s právní kvalifikací užitou v podané obžalobě je obžalovaný J. Š. aktuálně ohrožen trestem odnětí svobody, jehož horní hranice je stanovena ve výměře 16 let a horní polovina takto zvýšené trestní

sazby představuje rozpětí 10,5 až 16 let. Aktuálně nelze s jistotou předjímat výsledek výroku o vině i užití právní kvalifikaci ve vztahu k obžalovanému J. Š., avšak, podle názoru soudu, je rozhodné to, že J. Š. je tímto nepodmíněným trestem odnětí svobody ohrožen, a to s odkazem na právní kvalifikaci užitou v obžalobě. Státní zástupce navrhuje v podané obžalobě uložit J. Š. kromě peněžitého trestu ve výměře 5.000.000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 1 roku a trestu propadnutí majetku, zejména trest odnětí svobody v trvání 15 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Nálezací soud tak učinil dílčí závěr o tom, že je J. Š. zcela důvodně ohrožen mimořádně vysokým nepodmíněným trestem odnětí svobody.

2. Celé přípravné řízení bylo proti J. Š. vedeno jako řízení vazební, neboť obviněný byl vzat do vazby usnesením Městského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2019 sp. zn. 70 Nt 352007/2019 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 4. 2019 č. j. 9 To 137/2019-47. U obžalovaného byly původně shledány důvody vazby vymezené v ustanovení § 67 písm. a), b) trestního řádu. Také v době podání obžaloby byl J. Š. nadále ve vazbě a Krajský soud v Brně vazební důvody přezkoumal z úřední povinnosti v zákonem stanovené lhůtě 30 dnů od podání obžaloby. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2020 č. j. 40 T 4/2020-19666 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 5. 2020 č. j. 2 To 41/2020-19702 byl obžalovaný J. Š. ponechán i nadále ve vazbě, a to z důvodů uvedených v ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu. V souvislosti s dosavadním vazebním řízením lze jen podotknout, že již v rámci vazebního zasedání dne 3. 4. 2020 přezkoumal soud veškerý spisový materiál a zejména jednotlivá vazební rozhodnutí, která byla učiněna příslušnými orgány ve stádiu přípravného řízení. Soud konstatoval, že J. Š. byl vzat do vazby v souladu se zákonem a také v zákonem stanovených lhůtách byly vazební důvody pravidelně přezkoumávány, když průběžně byly shledány vždy důvody vazby vymezené v ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu.
3. Podle § 72 odst. 3 alinea druhá trestního řádu ponechá-li soud obviněného ve vazbě nebo rozhodne-li soud o vzetí obviněného do vazby až po podání obžaloby nebo návrhu na schválení dohody o vině a trestu, je povinen postupovat přiměřeně podle odst. 1. Podle § 72 odst. 1 trestního řádu nejpozději každé tři měsíce od právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby nebo právní moci jiného rozhodnutí o vazbě je v přípravném řízení soudce povinen rozhodnout na návrh státního zástupce o tom, zda se obviněný i nadále ponechává ve vazbě, nebo zda se z vazby propouští.
4. Na základě shora uvedeného zákonného ustanovení provedl Krajský soud v Brně dne 27. 7. 2020 vazební zasedání, v němž opětovně z úřední povinnosti přezkoumal důvody vazby u obžalovaného J. Š.. Vazební zasedání bylo konáno v zákonem stanovené lhůtě tří měsíců od právní moci posledního rozhodnutí, tj. ode dne 7. 5. 2020 (viz usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 To 41/2020-19702 ze dne 7. 5. 2020). V průběhu vazebního zasedání přezkoumal soud opětovně veškerý spisový materiál, zejména pak jednotlivá rozhodnutí o vazbě, která byla učiněna jak v průběhu přípravného řízení, tak ve stádiu řízení před soudem, jakož i listinné důkazy, které byly nově za účelem opětovného přezkoumání vazebních důvodů soudu předloženy. Obžalovaný J. Š. byl také v průběhu vazebního zasedání osobně vyslechnut. Z provedených důkazů soud zjistil následující skutečnosti.
5. Jednotlivá rozhodnutí o vazbě, jejichž výčet je v podrobnostech uveden v protokole o vazebním zasedání svědčí o tom, že důvody vazby obžalovaného J. Š. byly pravidelně v zákonem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

stanovených lhůtách přezkoumávány. Z hlediska procesního došlo k jediné změně týkající se této trestní věci. Jak vyplývá z referátu o nařízení hlavního líčení (č. l. 19900) bylo dne 9. 7. 2020 rozhodnuto o nařízení hlavního líčení v této rozsáhlé trestní věci, a to prozatím na více než 20 jednacích dní, počínaje dnem 21. 9. 2020. Z této skutečnosti lze dovodit, že nalézací soud neshledal důvody pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření, ani důvody pro zastavení trestního stíhání, event. proto, aby učinil jiné procesní rozhodnutí. Úkony nalézacího soudu tedy zjevně směřují k projednání podané obžaloby v řádném hlavním líčení. V souvislosti s rozsahem a charakterem této trestní věci, kdy obžaloba byla podána na celkem 13 obžalovaných, z nichž navíc každý je zastoupen svým obhájcem a trestní spis čítá více než 19.500 stran, nebylo možné nařídít hlavní líčení na bližší termín, např. na druhou polovinu července nebo srpna 2020. Důvodně lze předpokládat, že by většina procesních stran žádala o odročení hlavního líčení minimálně z důvodu čerpání dovolené. Kromě toho, jak už nalézací soud uvedl v předchozím rozhodnutí, je při nařízení této trestní věci limitován také volnými jednacími dny v jedné ze dvou adekvátních jednacích síní u Krajského soudu v Brně, v nichž lze takto rozsáhlou trestní věcí projednat. V neposlední řadě nezbylo nalézacímu soudu než akceptovat také možnosti přisedících, přičemž i zde s ohledem na rozsah trestní věci je nezbytné počítat s účastí nejen obvyklého senátu, složeného z předsedkyně a dvou přisedících, ale také s účastí minimálně dvou přisedících náhradních. To všechno jsou skutečnosti, kterými je nalézací soud limitován při stanovení termínů hlavního líčení, nikoliv skutečnosti svědčící snad o neodůvodněných průtazích.

6. Obžalovaný J. Š. v rámci své výpovědi, kterou učinil u vazebního zasedání 27. 7. 2020, opětovně poukázal na to, že nemá sám žádné vlastní finanční prostředky, z nichž by mohl financovat svůj pobyt mimo území České republiky. Majetek, který nabyt ještě před svým vstupem do politiky, mu však byl orgány činnými v přípravném řízení zajištěn. Kromě toho obžalovaný nemá žádné přátele nebo známé, kteří by mu mohli svým vlivem nebo finančním zajištěním pomoci k vycestování mimo území České republiky. V neposlední řadě nemůže vycestovat ani proto, že nemá platný cestovní doklad, neboť platnost jeho cestovního pasu skončila v září roku 2019. Pokud je mu neustále ze strany orgánů činných v trestním řízení podsouváno, že měl v minulosti záměr odejít do zahraničí, nebo že dal tento svůj záměr najevo ještě předtím, než bylo zahájeno jeho trestní stíhání, musí obžalovaný takové tvrzení kategoricky odmítnout. Sám neměl nikdy v úmyslu území České republiky opustit, především pak kvůli svému nezletilému synovi, k němuž má silný citový vztah, i když syn je v péči bývalé manželky obžalovaného. V minulosti byl sice na dovolené v Turecku se svým nezletilým synem, ale rozhodně do Turecka nevozil žádné peníze sám, ani je tam neposílal kurýrem. Je pravdou, že snem obžalovaného bylo otevřít ve Švýcarsku galerii s výtvarným uměním, avšak žádné relevantní kroky v tomto směru neučinil.
7. Kromě shora citovaných listinných důkazů, týkajících se předchozího rozhodnutí o vazbě obžalovaného, referátu o nařízení hlavního líčení (č. l. 19900), provedl soud u vazebního zasedání další dva listinné důkazy. Ze zprávy Vazební věznice Brno (č. l. 19913) bylo zjištěno, že J. Š. je ve vazbě od 9. 3. 2019 ve Vazební věznici Brno a po celou dobu je jeho chování vždy v souladu se zákonem o výkonu vazby a vnitřním řádem vazební věznice. Obžalovaný pořádek na cele a ve svých osobních věcech udržuje na požadované úrovni, zásady osobní hygieny má osvojené, k příslušníkům i civilním zaměstnancům věznice se chová slušně a s respektem. V rámci pracovní terapie se pravidelně účastní úklidových prací na oddělení. Zadané úkoly plní svědomitě, aktivně a iniciativně, s vysokým pracovním nasazením a také se zúčastňuje volnočasových aktivit na

oddělení. Tato zpráva byla vyžádána soudem na základě podnětu obhájce obžalovaného. V souvislosti s obsahem předmětné zprávy lze jen podotknout, že svědčí o dobré sociální adaptaci obžalovaného na podmínky výkonu vazby, nikoli o tom, že by obžalovaný J. Š. byl osobou asociální, jakkoli narušenou a nebyl by schopen příslušné zákonné podmínky výkonu vazby respektovat. V aktuálním vazebním řízení však soud přezkoumává primárně důvody vazby, nikoliv např. podmínky ukládaného trestu, a proto předmětná zpráva o chování obžalovaného z vazební věznice není důkazem stěžejním, který by měl vazební důvody obžalovaného J. Š. eliminovat.

8. Druhým podstatným listinným důkazem byla nabídka za převzetí záruky obžalovaného J. Š., kterou poskytla jeho bývalá manželka J. Š., matka jejich společného syna M. Š. (nar. 2011). J. Š. uvedla, že po celou dobu vazebního stíhání je s obžalovaným v pravidelném kontaktu, denně umožňuje také jeho telefonický kontakt se synem M., neboť jejich vzájemný vztah podporuje. V současné době tedy považuje vzájemné vztahy za dobré a v budoucnu nelze vyloučit ani obnovení fungujících rodinných vazeb. Sama je přesvědčena o tom, že je schopna ovlivnit chování J. Š. po propuštění na svobodu a navrhuje, aby byl J. Š. z vazby propuštěn za současného přijetí této záruky.
9. Na základě skutečností zjištěných v průběhu vazebního zasedání dospěl soud k závěru, že důvody vazby útěkové vymezené v ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu trvají i nadále. Od posledního rozhodnutí nalézacího soudu, tj. ode dne 3. 4. 2020 se kromě uplynutí tří měsíční lhůty, po kterou byl obžalovaný ve vazbě, změnilo z hlediska procesního pouze to, že ve věci bylo rozhodnuto o nařízení hlavního líčení, jak je shora uvedeno. Podle názoru soudu však i nadále existuje zcela důvodná konkrétní obava, že v případě propuštění z vazby na svobodu by obžalovaný J. Š. mohl uprchnout nebo se skrývat, aby se tak vyhnul především hrozícímu vysokému nepodmíněnému trestu odnětí svobody. S odkazem na právní kvalifikaci užitou v obžalobě, která je rovněž rozebrána v úvodu odůvodnění tohoto usnesení, je J. Š. zcela reálně ohrožen trestem odnětí svobody v rámci trestní sazby 10,5 až 16 let. Státní zástupce v podané obžalobě dokonce navrhuje uložit obžalovanému J. Š. trest odnětí svobody v trvání 15 let, a pro případ, že by neuhradil navrhovaný peněžitý trest ve výměře 5.000.000 Kč, mu navrhuje další náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku. Aktuálně sice nalézací soud nemůže předjímat výsledky finálního výroku o vině, užitou právní kvalifikaci nebo dokonce o konkrétní výměře ukládaného trestu, avšak návrh podané obžaloby musí vzít na vědomí. Nejen trest navrhovaný státním zástupcem v podané obžalobě, ale trest, který obžalovanému J. Š. hrozí právě s odkazem na užitou právní kvalifikaci, je třeba jednoznačně vnímat jako vysoký nepodmíněný trest odnětí svobody, z něhož vychází podmínky útěkové vazby ve smyslu ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu. Opětovně lze odkázat na ustálenou soudní praxi (např. I ÚS 2665/13, I ÚS 217/2015), podle níž se tímto vysokým trestem odnětí svobody rozumí trest v trvání nejméně 8 let.
10. Vedle této shora rozvedené podmínky útěkové vazby, tj. hrozby vysokým nepodmíněným trestem odnětí svobody, je však, podle názoru soudu, naplněna i druhá podmínka vymezená v ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu. Jedná se o konkrétní obavu, že v případě propuštění z vazby na svobodu by obžalovaný J. Š. mohl uprchnout nebo se skrývat. V této souvislosti je nutno poukázat na skutečnost, že hranice České republiky se sousedními státy jsou prostupné nikoliv pouze díky platnému cestovnímu pasu, ale i díky dokladu totožnosti, mezi který patří

občanský průkaz. Skutečnost, že obžalovaný má cestovní pas propadlý je tedy z pohledu jeho možnosti opustit území České republiky irelevantní. Již v odůvodnění svého předchozího rozhodnutí nalézací soud poukázal na výsledky operativního šetření policejních orgánů, kdy bylo zjištěno např. to, že obžalovaný J. Š. dal v minulosti najevo svou připravenost vycestovat mimo území Evropské unie, konkrétně např. do Švýcarska v případě, budou-li proti němu vedeny úkony trestního řízení. Ostatně i u samotného vazebního zasedání dne 27. 7. 2020 obžalovaný uvedl svůj možný záměr o případných podnikatelských aktivitách právě v této zemi. Vedle Švýcarska mělo být ve středu zájmu obžalovaného i Turecko, kam měl údajně převézt větší množství finančních prostředků (viz záznamy policejního orgánu z 25. 2. 2019 sp. zn. NCOZ-9436-676/TČ-2016-417601, ze dne 20. 8. 2019 č. j. NCOZ-9436-2404/TČ-2016-417601). Údaje uvedené v těchto záznamech nebyly nikterak zpochybněny a nalézací soud ani nadále nemá důvodu pochybovat o validitě či reálnosti informací policejního orgánu. Stejně tak, podle názoru soudu, nebyla nikterak vyvrácena důvodná obava, že obžalovaný vyvedl do zahraničí dostatečné finanční prostředky, z nichž by mohl svůj útěk i pobyt v cizině financovat. J. Š. je obviněn z trestné činnosti, při níž měl získat finanční prospěch řádově ve výši 47.000.000 Kč. Ostatně i majetek, ať už finanční prostředky či jiné hodnotné věci, který byl obžalovanému, resp. jeho rodičům zajištěn, svědčí o velmi solidní ekonomické situaci obžalovaného před vzetím do vazby, což je ostatně rozvedeno také v odůvodnění předchozího vazebního usnesení nalézacího soudu ze dne 3. 4. 2020. Po zvážení všech rozhodných okolností soud dospěl k závěru, že vazební důvody vymezené v ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu jsou u obžalovaného J. Š. zcela jednoznačně dány.

11. Poté, co soud učinil dílčí závěr o existenci vazebních důvodů ve smyslu § 67 písm. a) trestního řádu, se pochopitelně nejen z úřední povinnosti, ale také k návrhu obžalovaného zabýval možností nahradit vazbu zákonným opatřením ve smyslu ustanovení § 73 trestního řádu. Takové úvahy jsou odůvodněny tím, že u J. Š. jsou dány právě vazební důvody ve smyslu § 67 písm. a) trestního řádu, nikoliv ve smyslu § 67 písm. b) trestního řádu, kdyby byly úvahy o možnosti nahradit vazbu zárukou, dohledem, předběžným opatřením nebo slibem zcela vyloučeny. Obžalovaný v rámci své výpovědi opětovně poukázal na to, že nedisponuje žádným volným majetkem, neboť všechno, co měl k dispozici, mu bylo orgány činnými v přípravném řízení zajištěno. S ohledem na mimořádný rozsah a charakter trestné činnosti majetkového charakteru, která je obžalovanému J. Š. kladena za vinu, jakož i s ohledem a jeho postavení jako hlavního organizátora této rozsáhlé trestné činnosti, nepovažuje nalézací soud písemný slib nabídnutý bývalou manželkou obžalovaného za adekvátní a rovnocennou náhradu vazby. Soud nikterak nezpochybňuje důvěryhodnost J. Š., avšak má za to, že nabídnutá záruka musí být rovnocennou náhradou za samotnou vazbu obžalovaného. Podle názoru soudu bývalá manželka obžalovaného nepochybně i díky jejich vzájemně dobrým sociálním vztahům měla v minulosti dostatek možností k tomu, aby pozitivně chování obžalovaného ovlivnila, a to minimálně do té míry, aby se vyhnul trestnímu stíhání, a to dokonce pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost, které je vedeno proti němu jako řízení vazební. Důvodně nelze očekávat, že by v případě propuštění z vazby na svobodu mohla J. Š. zabránit obžalovanému J. Š. v tom, aby uprchl nebo se skrýval, aby se vyhnul hrozícímu vysokému nepodmíněnému trestu. Jiná záruka za vazby, od níž by bylo možno důvodně očekávat dosažení obdobného účelu, jako omezení osobní svobody obžalovaného ve vazební věznici, ze strany J. Š. nabídnuta nebyla. Hypoteticky by totiž takové podmínky mohla naplnit přiměřená kauce, příp. dohled probačního pracovníka spolu s rozhodnutím o výkonu

elektronické kontroly, zejména pohybu obžalovaného prostřednictvím elektronického kontrolního systému umožňujícího detekci jeho pohybu, nabídnuty nebyly. K závěrečnému návrhu obžalovaného musí nalézací soud zmínit, že slib nabídnutý P. K. (č. l. 19636) neakceptoval již ve svém původním rozhodnutí ze dne 3. 4. 2020 a nový písemný slib poskytnut nebyl. Lze tedy shrnout, že úvahy nalézacího soudu o možné nahrazení vazby jiným zákonným opatřením zůstaly pouze v rovině teoretické. Písemný slib bývalé manželky obžalovaného nelze považovat za adekvátní náhradu vazby, zejména v poměru výrazného majetkového prospěchu, který měl obžalovaný J. Š. trestnou činností získat.

12. Po zvážení všech rozhodných okolností dospěl soud opětovně k závěru, že důvody vazby vymezené v ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu u obžalovaného J. Š. trvají i nadále. Soud proto v zákonem stanoveném lhůtě rozhodl o vazbě tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno, když záruku J. Š. nepovažoval za odpovídající náhradu vazby obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do tří dnů ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 27. července 2020

JUDr. Jaroslava Bartošová, v. r.
předsedkyně senátu